

ಎಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿದ್ದೇನೆಯೇ ಎಂದು ಮನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ವಿಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಂಡ.
ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲ ಸರಿಯಾದರೆ ಇನ್ನು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮುಂದೆ
ರೂಪಸಿಹಿಯೊಬ್ಬಳು ಜೀವ ತಳೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಅದೂ ಎಂತಹ ರೂಪಷಿ? ತಾನು
ಬಯಸಿದೆಯವಳು! ತಾನೇ ಹೇಳಿದರೆ ರೂಪಗೊಂಡವಳು!! ಇದನ್ನು ನಂಬಿವುದು ಕವ್ಯ!!
ಆದರೆ ಇದು ನಿಜ. ಎಲ್ಲ ತನ್ನ ಕರ್ತೃದುರೇ ನಡೆದಿದೆ. ಸ್ವತಃ ತಾನೇ ತನ್ನ ಕೈಯಾರೆ
ರೂಪಸಿದವಳು!

ಅದಕ್ಕೆ ಜೀವ ಕೊಡುವ ಮನ್ನ ಒಮ್ಮೆ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಅದು ರೂಪೋ ಎಂದು
 ಹೇಳಲು ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ! ಅಪ್ಪಾರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು!
 ಇದಕ್ಕೆ ಜೀವ ಬರುತ್ತದೆ! ಇದು ಮನುಷ್ಯಾಂತಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ, ಮನುಷ್ಯಾಂತಯೇ ಆದುತ್ತದೆ
 ಎಂಬ ಯೋಜನೆಗೆ ಅವನ ಏದೆ ಬಡಿತ ಜೋರಾಯಿತು!

ಬದಲಿ ಆರೂಪರೆ ಇಂಚು ಇತ್ತರ. ಮಾಟವಾದ ಮೈ! ಕವ್ಯನೆಯ ದಟ್ಟ ಕೂದಲು! ಥಳಥಳ
 ಹೋಳಿಯುವ ಚರ್ಮ! ಹದವಾಗಿ ಟ್ರಿಮ್ ಮಾಡಿದ ಹುಬ್ಬಗಳು, ಕಡು ಕವ್ಯ ಕಣ್ಣಗಳು.
 ನೀಳವಾದ ಮೋಳಿಗಳು! ತಾನೇ ತೋಡಿಸಿದ ಉದುಪು! ಧರೆಗಳಿದ ಅಪ್ಪಾರೆಯಂತೆತ್ತು ಆ
 ರೂಪೋ.

ದೂರ ಸರಿದು ಅದನ್ನು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣಂಬಿಕೊಂಡ. ಇನ್ನು ಜೀವ ತಳೆದ ಮೇಲೆ
 ಅದು ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸುವುದೋ... ಎಂಬ ಅಳುಕು ಬೇರೆ!

‘ಈ ರೂಪೋ ವಿಶ್ವವಾದರ್ಥ; ನಿಮಿಷವಾಗುವೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದಕ್ಕೆ
 ಬೇಕಾದಂತ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವವರೂ ನೀವೇ ಅದು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸುವುದರ
 ಬಗ್ಗೆ ಅನಗ್ತ್ಯ ಗೊಂದಲ ಬೇಡ. ರೂಪೋ ನಿಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾಗಿ
 ವರ್ತಿಸಿದರೆ ಈ ರಿಮೋಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ನಿಸ್ತಿಯೋಳಿಸಬಹುದು.
 ಕಂಪನೆಗೆ ವಾಪಸ್ಯ ಮಾಡಿ ಬೇರೆ ರೂಪೋ ಪಡೆಯಬಹುದು.’

ಕಂಪನೆಯಿವರ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಒಂದಕೊಂಡ ಮನು. ಸರಿ ಇನ್ನು ಇದನ್ನು ಆನ್
 ಮಾಡಿ ನೋಡುವ ಎಂದು ದ್ವೇಯ್ ತಂದುಕೊಂಡು ರೂಪೋ ಸಮೀಪಿಸಿದ. ಒಬ್ಬಳು ಸುಂದರ
 ಯುವತಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋದಂತೆಯೇ ಭಾಸವಾಯಿತು!

ಮುಲ್ಲನು ಎಡ ಕಿರಿಯ ಹಿಂದೆ, ದೇಹದ ಒಂದು ಭಾಗವೇ ಎಂದು ಭೂಮೆ ಬರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ
 ಮುದುವಾಗಿ ಬ್ರಿಡ. ಅದಕ್ಕೆ ನೋವಾಗುವುದೇನೇ ಎಂಬ ಭೂಮೆಯಾಯಿತು. ಹಾಗೆಯೇ
 ಇದ್ದವ ಉದರ ದೇಹದ ಭಾಗಗಳು. ಸ್ವಿಚ್ ಬ್ರಿಡಿ ಹಿಂದೆ ಸಿದು ಉದರ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದ.
 ಏನೂ ಬದಲಾವಣೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ! ತಾನೇನಾದರೂ ತಪ್ಪ ಮಾಡಿದನೋ? ಇಲ್ಲ,
 ಇದರಲ್ಲಿನಾದರೂ ದೋಷವಿದೆಯೋ? ಮನು ಗಲಿಬಿಗೊಂಡ.

ಅಪ್ಪಾರಲ್ಲಿ ರೂಪೋ ಕಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂತಿ ಕಂಡಿತು. ತುಟಿಗಳು ಅದುರಿದವು.

‘ನನ್ನನ್ನ ಅಯ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಕ್ಕ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ನಿಮ್ಮಾದಿಗೆ ಸಂಭಾಷಿಸುವ
 ಭಾವೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ.’

ಮನು ತನ್ನ ಕೆಳಿದ್ದನ್ನು ನಂಬಲಿಲ್ಲ! ಮೈಚೆಪ್ಪಿಕೊಂಡ ನೋಡಿದ. ಆ ರೂಪೋ ಸಂಪೂರ್ಣ
 ಮಾನವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಿತ್ತು! ಇದು ಸಾಧ್ಯವೇ... ಯಾಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ?...